

מה המשך המתאים לשנה זו' בעומק והבנה חדשה - להבין עצם ופנימיות כוונת דברי הרבה.

כח. ומה טוב - שהלימוד יהי' ברובים (עכ"פ בשנים), שזה מוסיף יותר הצלחה בהבנת הלימוד; וגם - לאחרי הקדמת נתינת צדקה, המוטיפה גם בהצלחת הלימוד.

כט. יום ההילולא (כולל הימים הסמוכים לפניו ולאחריו¹⁰) הוא זמן מסוגל ביוורו להוספה בגין שעת וביתר עוז בכל ענייני העבודה של נשי ישראל¹¹ (שצרכות להיות מوطחות וחדרות ברגש השמחה שתיכף ומיד ממש באה הגאולה¹²).

ל. [ביבאננו] מיום ההילולא יש להוסיף ביתר שעת וביתר עוז במילוי הוראותיו עד למדוד והפצת תורה החסידות¹³, באופן שיהי' ניכר בכ"א" מישראל שהוא היהודי שלמדו חסידות וכל מציאותו חרורה בתורת החסידות¹⁴.

(5) בשנת תש"ט פרק יט בעמ השני. וראה "פתח דבר" לד"ה באותי לגני תשכ"ח - סה"מ מלוקט ח"ב ע' רlich.

(6) ש"פ בא תש"ט - התועדיות ע' 223. בקשר לשנת האורבעים בהתחם - ל"קאי איןש אדעת" דרביבי.

(7) ש"פ בא תש"ט - התועדיות ע' 223. בקשר לשנת האורבעים. ושם העורה: עד י"היב פרוטה לעני והדר מצלי דכתיב אני בצדך פניך (ב"ב יא). ואף שנאמר ב"ב שם בנוגע לתפללה, הרי מובן שכן הוא בוגע לא"חזה פניך" שע"י לימוד התורה. וכיודע שע"י צדקה געושו מוחו וליבו זיכן אלף פעמים כהה.

(8) שהוא גם יום ההילולא של אמו זקנתו, ובسمיכות אליו גם יום ההילולא של אמו.

(9) ש"פ בא וש"פ בשליח תשנ"ב - סה"ש ע' 306. "שהנחתן תה" ברוחן של הרבניונות הצדיקיות (נשותיהם של הנשיים) בעלות הייצ"ט, שע"ז נעשה גם המשך החחיהם של הרבניונות הצדיקות, מה זודן בחיים אף הן בחיים". וראה שם ע' 300: "וכיון שדרנו הוא דור האחדרן של הגנות ודורו הראשון של הגאולה... השתדל ק"מ רוחץ אדמור"ר נשיא דורנו לפועל ולהשဖע ביטור על הנשיים, כדי לmahר ולזרז את הגאולה בזכותן של נשים הצדיקות שבדורנו".

(10) ש"פ בא וש"פ בשליח תשנ"ב - סה"ש ע' 307. "והוואה מיוחדת ועקרית בוגע לעניין השירה - כמודגש בשירת מרם ושירות דבורה: כשם שביציאת מצרים" מوطבות הח"יו צדקיות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים וחוזיאו תופים מצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדיקיות צריכות להיות מوطבות ובודאי מوطבות הן שתיכף ומידי ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועוד שמתהילות תיכף (ברוגע הגנות האחדרנים) בהשירה ובתופים ובמחולות, על בא הגאולה האמיתית והשלימה! ובפרטיות יותר: ביחס עם התפללה, הקשה ודראשה מהקב"ה שיביא את הגאולה תיכף ומידי ממש, שהיא מתוך צער ומרירות... על אריכות הגנות, שבאו לידי ביטוי בהצעקה מקרוב ולב עמוק" עד מתי, עד מתי!

חדרותן הן (גם וביעיר) ברגש השמחה, ושמחה גודלה ביחס שאבא ידי בייטו בהשירה, מצד גודל הביטחון ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", וכבר בא!"

(11) ראה ש"פ בשליח תנש"א - התועדיות ע' 226: "שהפצת המיעניות חזקה היא העבודה העקרונית דדורנו זה, ועוד כדי כך שאר ענייני העבודה הם בבחינתן "עבודה שווה לו" ביחס לעבודה העקרית להפצת המיעניות חזקה, ייון שדור זה הוא דור האחדרן של הגנות ודורו הראשון של הגאולה".

(12) ש"פ בשליח תנש"א - התועדיות ע' 226.

המעשה

הוא העיקר

י"ד שבט - יום ההילולא של ב"ק

אדמו"ר מוהרייז'

שבת לפני ההילולא

כה. המנהגים הקשורים עם הכנות להיאחזית (כמו הוספה בלימוד התורה, בנתינת הצדקה וכיו"ב) אפשר להשלים ופשיטה לקיימם גם ביום השבע של אחורי השבת; אבל העלי¹⁵ לתורה שיכת דוקא לשבת שלפני היאחזית².

כו. צרך עיון גדול אם אפשר להשלימו בקריאת שני וחמשי הבא, ובפרט שהוא בפרשה אחרת, (ואף שאם תמצץ לומר שהעלוי בשבת יכול להיות בקריאת התורה דתפלת מנהה, מכל מקום הרוי זה חלק משבת זה).³

ביום ההילולא

כו. למדוד תורתו של בעל ההילולא⁴ ובפרט בהמשך ההילולא - באתי לגני, ובזה גופא - בפרט בפרק

וזאת למודיע שהליך כולל הן השיחות המוגחות והן השיחות הבלתי מוגחות (ושימת השומעים), מתש"ח ואילך, והוא על אחוריות המלקט בלבד.

(1) ראה ש"פ בא תש"ט - התועדיות ע' 212: "כידוע שע"י עלי' לתורה נפעלת עלי' בנשמה של העולה לתורה, ובכל הדרגות שבזה, ועוד גם בכל כוחות הנפש, וגם בלבושים הנפש - מחשבה דיבור ומעשה".

(2) ש"פ בא תש"ח העורה 2 - התועדיות ע' 268: "(ו)"יל - מפני שמיינן" מתברך היאחזית". וראה שם בפניהם: "שיום ההילולא שלו והכניםו לכך בשבת שלפניו שייכים לכל אחד ואחד שבדורו.

וזהו גם יסוד להצעה שם העורה 11: שמיסודה על הצעה כ"ק מ"ח אדמור"ר בקשר לאחורייט אבינו, אדמור"ר (מההורש"ב נ"ע). שבשבת שלפניו עשרי בשבת יעה כל אחד לתורה, שהרי יום ההילולא של הנשא שייך לכל יהוי", הו הא הכל".

ולהעיר ממשית ש"פ בא תש"ח - התועדיות ע' 275: "ולהעיר, שענין זה לא מספיק שיהי' בבחינת מקיף בלבד, אלא, צרך שiomש גם באופן פנימי, ועוד שבאים להאי" המקיים של אחריו ולמעלה מבח"י הפנימיות...".

(3) ש"פ בא תש"ח העורה 2 - התועדיות ע' 268.

(4) וראה שיחת ט"ו טבת תש"ג (שנת האורבעים) - התועדיות ע' 127: "ובוים ההילולא, יום שני בשבוע, שהוא יום הקראה - יאמרו (גם בכ"א במקומו) דברי תורה הקשורים עם קראת היום בתורה, וכן ועכ"כ מתורת ומאמרי בעל ההילולא, מהמאמר שהוזיא לאור לקרה העשורי בשבט, או מהמאמרים השיכרים לפרש השבוע, ובשנה זו - פ' בשליח פרעה את העם", שבת שירה", הקשורה גם עם הגאולה האמיתית והשלימה".

מוקדש לכ"ק אדמור"ר מלך המשיח, ולעלוי נשמת הרה"ח התומים ר' יצחק אלחנן הלוי הילדי ביר יהודא ליב ע"ה שאלוב שנאסר לרוגלי מסירות נפשו بعد החזקת היחידות ביום כ"ה בטבת הילרכ"ץ ונרצח במסטרו ביום כ"ה בטבת הילרכ"ץ. זוגתו הרבנית בעלת מסירות נפש וכו' מרתה מארייאשא בת הרה"ח וכורין בן-צ'יון ע"ה שלגוב (గראוליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ח בטבת הילרכ"ץ. ג. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומוצווה לפרסום בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

ח' אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המעשה הו א העי גער

ש"ז בשבט - ראש השנה לאילנות

ההכנה מי' שבט

א. עיקר ההכנה לט"ו בשבט מתחילה בעשרי בשבט ד' ימים לפניו.

להחליט ב"ראש השנה"

ב. ראש השנה¹⁰ לאילן הוא זמן מסוגל ביותר לקבלת החלטות טבועות (והתחלה קיומן תיכף ומיד) על כל השנה יכולה להווסף בבחירה שעת וביתר עוז בכל ענייני העבודה¹¹ הן בוגר עצמו והן לפועלה על הזולת¹².

ג. יש בכל אחד ואחת מישראל (הנשים והנשים והטף) כל פרט העניינים ד"ארץ חטה וشعורה וגפן תנאה וודימון ארץ זית שמן ודובש¹³, ובראש השנה לאילין¹⁴ צריך להיות חידוש והוספה לולחת חזק¹¹ בכל ענייני העוברה הנ"ל אצל כל אחד ואחת מישראל. כל חד לפום שעירוא דילוי וראה لكمז אות יב¹⁴.

לעומת בעבודת ה' ומtower תענוג

בדמיון. ועוד באופן של תענוג¹⁵.

ה. ב) עבודה (תמידית¹⁶) באופן של צמיחה דנטינעה (דאלין), שנתווסף לא רק בריבוי הכמות, אלא גם באיכות, ועוד דזוקא¹⁷.

⁹ משיחת י"ד שב תשל"ט – התWOODות ע' 254: "כפי שמצינו בימי הסוליות שוצרק להיוית לא פחות מ' ימים ועדי' בוגע" לרأس השנה לאילן". וראה משיחת י"ט בשלה, ט"ו בשבט תשל"ט – התWOODות ע' 276-7: "ולכן", ראש השנה לאילן, התחלת הצמיה לכל הרחשה כולה, שיך לדוחש שבט – שבטו של יוון, שאצלו מודרג עין ההפסה והצמיה .. בחדודינו זה נתגלה עין נזוץ שבט – שהושיר שבו הוא יום הילולא של כי"ז מוח' ואדריאנו, ירושלמי (בראשוונט) ועוד.

ונבחמה שעשר שבוע, שבו **כ' ימי** סירה באשלמוותא, שנעשה מילוי שלימות בכל ענייני החודש, ובפרט בעניינים המיויחדים שבו, העשרי הי' קודש" – ניטוס מילוי ושלימות בכל ענייני יום הילולא דיסוף שבעותנו, וע"ז ניטוס גם בפעולה "ראש השנה לאילין", התחלת צמיחה, ענינו של יוסף – שנמשך בכל הדור ע"ז נשיא הדור". עיין שם (ובהערות) בארכוה.

¹⁰ משחתת ימי בשבט תמש"ח – התעוודויות ע' 321: "וְאֶשׁ (לא רק תחל) השנה" דיקא, ה'הינו, שכלל ומספר חיות כל השנה כולה, בדגםת ה'אש" הוביל את החיים דכל אבר

(11) ורשות שיקום לאירועים מתקיימת בתקופה של כ-10 שנים. מטרת הוקם מוסד זה היא לסייע לאירועים מתקיימים במהלך תקופה זו. מטרת המוסד היא לסייע לאירועים מתקיימים במהלך תקופה זו. מטרת המוסד היא לסייע לאירועים מתקיימים במהלך תקופה זו.

[13] "מִבְּגָאָר בְּגָם פָּרָגֵן הַצְּוֹיִינִים נָהָר", עיון באגורובם בשיחות חמוצה אשר בה שבט השנו"ב -

[12] משיחת ט"ו בשבט השמ"ח שם.

¹⁴ לא ש"פ בשלוח ט"ו בשבט תש"ג – הטענו דיווער ע' 256 ואילך.

(15) ט"ז פ' בשלוח, ט"ו בשבט והש"ג - התווודויות ט' 262, ט' 253.

(16) ראה מחלוקת ט' פ' שלוח תשרי"ט: "שללא החשוב שמכין כבר מוקדם יותר" מולחן ומלמד, ובלבד לרוחם הוא לווילאי ישי להבניהם והוא שורש עתדים ויבורר.

(ל) ש"פ בשלח, ט"ו בשבט תש"ג – התהווויות ע' 253: "קידוש שמולת הצמיחה בטנית היא באופן גulla יותר (וזד לעלייו שבאין-ערוך) מהצמיחה שבודעת תבואה, כי, אכן, בתבואה הצומח הוא מהמותר הרע רק שהוא בריבוי, שזרע סאה והוא זרום כמו כבזורה, מושבחים וכו' ... משא"כ נסנייע, הגאנז מהשיכון לאין שערו בפונטער, גונטען או ען, בורויים וכו' ... נסנייע שהצמיחה באילן הירא (וסת' על הריבוי בכמות)"
ו' ראה נון שה' 262.

מקדש לכ"ק אדמ"ר מלך המשיח, ולעילו' נשמת הרובנית בעלת מסורת נפש וכו' מרת מאיר"יאשא בת הרה"ח וכ"ס ר' בן-ציוון ע"ה שగולב (גראעליך) לנלב"ע בשיבה טוביה ביום כ"ט בטבת ה'תישס"ז אשת הרה"ח התרמס ר' יצחק אלחנן הלוי ה"ד ב"ר יהוזא ליב ע"ה שנלוב שנאנסר לרגלי מסירות נפשו بعد החזמת היהדות ביום ד' תשורי ה'תרה"ג ונרגצת מאיסרו בו ביום כ"ה בטבת ה'תרה"ג ת. ג. ב. ה.

ענינו: לאחרי מנהה הערב המשא עשר בשבט, בחמשה עשר בשבט עצמו.²⁸

יא. [וכן] בימים שלאחריו, עד ליום הש"ק, השבת דמתן-תורה (ומה טוב – בכל א' מזומנים הנ"ל, במקומות שונים וכו').²⁹

יב. בודאי נצלו התיוועדיות ד"רראש השנה לאילן" כדי לבאר ולעורר ע"ד ההופפה והחידוש בענייני העבודה הנ"ל (רשבעת המינים) גם לטף (ועאכו"כ בני ה' ד' ג' שנים וכיו"ב)³⁰ [ראה לעיל אות ג].²⁷

יג. ובמיוחד לעורר התשובה והגעוגעים ועד לדגש השמה בגלל הירעה שתיכף ומיר ננסים לארץ ישראל, לאכול מפרי ולשבוע מטובה, ולקיים כל המצוות התלויות בה בתכלית השילימות.²⁷

יד. בשנה זו [תש"ג]³¹ מציעים, [ש]ביום חמשה עשר בשבט יעשו התוועדיות כללית (או עכ"פ ברובם) בכל מקום ומקום, ועאכו"כ באה"ק - שיתאספו ברובם מתחשי המקומות (עיר או שכונה וכי"ב), ויקיימו שם גם ברובם המהוגים של חמשה עשר בשבט – אכילת פירות וכיו"ב (ኖסף לזה שכל אחד עשו בבתו הפרטי, באויריה ביתית).³²

טו. [כמובן שבזדמנות זו ידברו וילמדו דברי תורה ובפרט בהתאם לדברי חז"ל שה"אדם עז השדה" קאי על תלמיד חכם, ושבעת המינים שבהן נשתבחו ארץ ישראל נמשלים בחז"ל לתורה].³²

טו. [וגם להוציא קבלת החלהות טובות בכל ענייני תורה ומצוות, ובכלל – שאצל כארו"א יראו בגלוי כמו שהוא איז השדה", עז שצומח וגדל בכל העננים דתורה ויהדות, ואילן' עוזה פרי – "מאי פרי מצוות", פירותיהם של צדיקים מעשים טובים"].³²

(28) משיחת ש"פ בשלח תשמ"ח – התוועדיות ע' 309: "יש לנצל יום סגולה זה – להקהל האנשים והנשים והטף" כדי להוציא עוד יותר בכל ענייני תורה ומצוות", כולל ובמיוחד – הוספה של מלמות בהילכה בדריכיו ואורחותיו של בעל ההיללא, החל מהעין אהבת ישראל ואחרות ישאל, נתינوت צדקה וכו', כ"ל באורכה. וכך שיח' "ברבו עט" וכו".

(29) שם.

(30) ראה משיחת ש"פ בשלח תשנ"ב – שיחות קודש ע' 600: "ובהתוועדיות אלו יבואו יסבירו, טול שבעת המינים ד'איזטה ושערוה וגפן ונאניה ורמן איז זון ובעש" ישנס ב'אריך חפץ' דכרא"א מישראל, שבעה ענינים ואופנים בעבורו. ע"ד הרגיל יש לכל כולל בבת החגיגי את שבעת המינים" ועוד, עלית מיליה (צרכיה) להיות גם כפי שהודיע נמצוא למטה בנות החול כמדוגש בפרק ט"ו בשלח הוא יום חול... וזהו ההורה שיש להסביר לכאו"א – שם באם עתיה, הוא רואה גאליך רק אחד משעת מתמיין, עליו לדעת יש לו "אוצר" נפלא הכלול את כל שבעת המינים. ואם כן, הרי חבל על אוצר יקר שזהה... שכן, עי' השתלות וגעוג' קצת יכול כא"א מישראל לגלוות את כל שבעת המינים גם עז, ד'ל'דבש", הרומי לעזות התורה, כ"ל. וענין זה ניתן להסבירו לכאו"א, גם לטף (ועאכו"כ בני ה' ג' שנים ומיל'ב), שוגם בסכום להביע שיש להם את האוצר האמור, ממלאן ציריכם הם להשתמש בזולו".

(31) משיחת ש"פ בא תשמ"ט – התוועדיות ע' 225: בין הענינים החדשניים שאפשר לעשותה בהתאם להתקנות ארבעים שנה מהhilala: בשבת הבאה (לאורי יום hilala) והוא חמשה עשר בשבט, ראש השנה לאילנות. יוזמים מהגיא ישראל הירושים ביטוי זה. החל מהמנהג הכי נפוץ: "נווגאן להרבות בו מימי פירות של אלנות", בפרט מימי מירוד מהגיגים (זוגו) ישראל ("פגן תאה רומן זון שמן ובדיש"). עוזר"י דוד מהגיגים (זוגו) ישראל – הנרא ונפשטי". אבל בכלל אין הדגשה לקים את המנגה דאכילת פירות דוקא בדיבים. על פי רוב אוכלים הפירות כל אחד בפני עצמו, בביטחון, ביחס עט ביחס להעודה וכי"ב.

משא"כ בשנה זו – כוון ט"ו בשbat ביום השבת, השבת הראשונה לאחרי התקנת

שנת הארבעים מהhilala – מציעים, ובבקשה שיפרטו בכל מקום ומקום: ביום חמשה וכו".

(32) משיחת ש"פ בא תשמ"ט – התוועדיות ע' 225.

לאיכות חרצה [שלא בערך גם לגבי שלימות העבודה ד'] שבט¹⁷.

ו. ענין עיקרי בזוגע לצמיחה – שבזה נכללת גם הפעולה על הזולות (מתהיל מבני ביתו והນמצאים בסביבתו), על ידי זה שנעשה עז פרי עוזה פרי למינו אשר זרעו בו" שמן צמח עוד אילן ועד שיצמחו הרבה אילנות¹⁹.

אכילת הפירות

ז. נוהgin להרבות בו במיני פירות של אילנות, (ובהדרגה כshall שבת²⁰) ובפרט מיני פירות שנשתבחה בהן ארץ ישראל²¹, (וע"פ המנהג גם חרובים²² [שכממה מקומות נעשה חלישות בזזה מאייזה סיבה שתהיה]²³).

ח. לעורר את הילדים אודוט קיום המנהג דאכילת מיני פירות²⁴ כולל גם – להסביר להם (בສגנון המובן להם) תוכן העין ד"רראש השנה לאילן" צמיחה וגידול בכל ענייני יהדות, תורה ומצוות, להיות אילנות עוזפי פירות טובים.²⁵

התוועדיות

ט. יש לעורר אודוט עricת התוועדיות בכל מקום ומקום [האפשר]²⁶ גם חמשה עשר בשבט [- נוסף על המשך התוועדיות דיום הילולא בכדי להשלים (בזזה), הן בפשוטות השלמת החזרון, והן מלשון שלימיות].²⁷

י. [בתש"מ"ח "שנת הקהיל" אמר] כדי שייהי ב"ירוב עם" הכיאפשרי – יש לבחור את הזמן הכי מתאים בכל מקום ומקום לפאי

(18) ש"פ בשלח, ט'ו בשבט תשמ"ט – התוועדיות ע' 269.

(19) ש"פ בשלח, יט'ו בשבט הש"ג – התוועדיות ע' 662: "ע"ז יש/bar הילן הרימל בכמה מקומות ר'ראש השנה לאילנות", לשון רבים (ע"פ שלשון המשנה הוא "ראש השנה לאילן" לשון ייד). דכין שהחלה העדרה היא בהעין ליאו庵ת לרעך מוקן אמרת כוא"א משראל בהחלה היום קודס התפלה" הרוני מקבל עלי מנתה עשה של ואחתת לרעך מוקן ו록 לאח"ז מתייחס עבדות עצמו בתפלה, שהחלה עבדות היא באופן של "איילנות", לשון ריבי".

ויאיה ש"פ בשלח, ט'ו בשבט תשמ"ט – התוועדיות ע' 269: "והORAה מיוחדת בזוגע לאלו – שזכה להיות שלוחים ושלוחות ד'ק אדמור" נשאי ודרכו של הקב"ה (. . .) – שבתוכו ליום הילולא ושלמותו בש'ק שלחו במשה שר בראש השה אילן", יוסיפו בזני השילוחות עי' מינוי שליח נסך – "שליח וועסה שליח", אפיקו מאה שלוחות.

(20) ש"פ בשלח, יט'ו בשבט תש"י העורא – 40 – התוועדיות עי' מינוי שליח נסך – כוון שלאה"כ יש שחולב בשבל מודש יותר המהרג "להרבנות פירות של אלנות" – חזר ואוכל מעט מפי זה ו邏בך לפניו ולאחיזה – מהתDEL להשלים מאה ברכות מן הפירות . . ." ויאיה ש"פ ושלוחות שליח נסך – ממב'ם הל' תריה פ"ז"ז. ש"ע אדר"ז רסמי".

(21) משיחת ט'ו בשבט תשמ"ח – התוועדיות ט' – 322. עוזה בחרה שט: "ויש נוגigte (ובפרט איזי הקפרידים לממר לקטני מונען) וזה רבי כבודם העלוי דפירות האילן".

(22) ש"פ בשלח הנשא – התוועדיות ע' 222: "שלוחדים בכל מקום שום, ייקימו – ובתוספות הדגשה וחיזוק – את המהרג... להעיר ש'ק המהרג אוכלי בט'ו בשפט (גט) חרובים. שלוחה שיכוות מיוחדות עס ניסים – כמו שהגמ' מסורת בזוגע לבי' חנינא בן דיסא שהחלה בקב' ברובין מועב שבת לעוד שבת, ובஹש זה מסופר שהזוא הי' מלמד גנטיס".

(23) ש"פ בשלח הנשא – התוועדיות ע' 222: "שע"ז מוחקים הקשר עם ארץ ישראל" איז אשר גוי' המיד עני' ה' אליך מה רשות השעה ועד אורתניתה שנחבקה" העשה להודו".

וואה שיחת ט'ו בשלח – בעת ה"יחוד" תנש"א – התוועדיות ע' 243: "יש להזכיר ולזרור עוזה" פ' ע"ד קיים מונג שעוזר לטוענו ואוכלי פירות שנשתבחה במס ארץ ישראל ממש המעט-לעת דחמסה עשר בשבט, ראש השנה לאילנות".

ואה שיחת ט'ו בשbat תשנ"ב – בעת ה"יחוד" – שיחות קודש ע' 621: "... ווברטר לאחורי האכילה מהפירות האמורים – במווש – וכל המוסיפים זה – TABA עליהם ברכה, שכן, בניתים מרבים עוזר ברכה על חורי, ומיליא, תאכל ליליט ברכה והמשלח מכל הענינים האמורים".

(24) "ובפרט פירות שנשגבוחה בהם איז' ישראל".

(25) משיחת ש"פ בשלח תשמ"ט – התוועדיות ע' 270.

(26) ראה משיחת ש"פ בשלח תשנ"ב – שיחות קודש ע' 600: "סידור התוועדיות בכל מקומות האפשטי". – נוסף למשך המשך התוועדיות דום הילולא וכו".

(27) "א שבט וט'פ בשלח תשנ"ב – סה"ש ע' 320.

МОקדש לכ"ק אדמור מל' המשיח, ולעילוי שמית הרבנית בעלת מסורת נפש וכו' מרთ מאיריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בנ-ציוון ע"ה שגולוב (గראעליק)
לב"ע בשיבת טובה ביום כ"ג בטבת ה'תשס"ז אשות הרה"ח התמים ר' יצחק אלהן הלוי ה"ד ב"ד יהודה ליב"ה שגולוב שנאסר לרגלי מסידות נפשו بعد החקיקת היהדות ביום ד' תש"ה ה'תרח"ז ונצרח במסדרו ביום כ"ה בטבת ה'תרח"ז ת. ג. צ. ב. ה.

נא לתולות על כותלי בית הכנסת, ומוצווה לפרסום בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>